

Som jeg sagde ved andenbehandlingen, har vi 60.000 årlige anmeldelser af arbejdsskader, mere end 5.000 alvorlige arbejdsulykker og 15.000 arbejdsbetingede lidelser. Men det ser man stort på. Man siger, at det skal parterne selv finde ud af, og at det er bureaukratisk bøvl. Sundheden er også socialt skævt fordelt. Det er de ikkefaglærte lønmodtagere, der har det dårligste helbred, og det hænger jo selvfølgelig sammen med, at det er dem, der har de farligste job, og dem, der udsættes for de største belastninger. Derfor er det så alvorligt, som det er.

Kl. 10.15

Men det er også sådan, at de gode virksomheder for længst har indset, at et godt arbejdsmiljø selvfølgelig giver tilfredse medarbejdere og giver en større produktion. Problemet er blot, at vi har tre kategorier af virksomheder i dette land: vi har dem, der kan og vil, vi har dem, der gerne vil, men ikke kan, og så har vi dem, der hverken kan eller vil, og de virksomheders medarbejdere bliver voldsomt straffet.

Der er brug for rammer, der er brug for regler, der er brug for normer, og jeg mener, at regeringen og vore myndigheder har tre vigtige opgaver. De skal sikre en fortsat udvikling i arbejdsmiljøet, de skal skabe regelgrundlaget for indsatsen, og de skal udføre en effektiv og målrettet kontrol med, at loven bliver overholdt. Men kan man det, når man beskærer antallet af dem, der skal kontrollere ude på arbejdspladserne, så voldsomt? Kan man det, når resten af dem, der er til stede som konsulenter for Arbejdstilsynet, forsvinder, fordi det ikke er en arbejdsplads, der er værd at være på? Jeg kan sige, at dér, hvor jeg kommer fra, har to-tre af dem, som ikke blev fyret i den runde, beskæftigelsesministeren har sat i gang, søgt andre udfordringer. Ingen har lyst til at være i et miljø, der skal beskæres så voldsomt og så kraftigt.

Vi ser en hovedløs afregulering og deregulering af arbejdsmiljøet, samtidig med at man opskruer sundhedsvæsenets kapacitet til at behandle skader og sygdomme, der kommer fra arbejdslivet, frem for at forebygge. Man kan sige, at det er ikke en vision, der er særlig god. Vores vision er et godt arbejdsliv, hvor alle mennesker har et godt, et sundt, et sikkert og et udviklende arbejde, men man har spillet voldsomt hårdt ud på hele arbejdsmiljøområdet, samtidig med at man giver arbejdsgiverne voldsomme lettelser i den anden ende.

Lad mig bare nævne, at man har valgt at stoppe BST-udbygningen, og man har valgt at stop-

pe Arbejdstilsynets muligheder for at udstede administrative bøder til virksomheder, der ikke lever op til arbejdsmiljølovens formelle krav. Oven i købet er det sådan, at de 86 arbejdsgivere, som var idømt en administrativ bøde, har fået eftergivet bøderne, og derudover har 14 søreme fået pengene tilbage.

Jeg skal love beskæftigelsesministeren og andre, at her i juni vil vi tage hver eneste sag op, og vi vil i Arbejdsmarkedsudvalget se på sagerne, så vi kan se, hvem det i virkeligheden er, ministeren giver pengene tilbage. Det hele svarer stort set til, at hvis folk overtræder hastighedsbegrænsningerne, vedtager man en ny lov med 130 km/t., og de, der har kørt 125 km/t., får pengene tilbage. Det her drejer sig bare i stedet om menneskers helbred, hr. beskæftigelsesminister.

Man ophæver arbejdsmiljølovens krav og regler om, at der skal vælges sikkerhedsrepræsentanter på de små arbejdspladser, og det er i virkeligheden meget, meget alvorligt. Jeg kan sige, at Dansk Metal, som jo har mange store arbejdspladser, mister ca. 25 pct. af deres sikkerhedsrepræsentanter ved dette lovindgreb. Man ophæver loven om Arbejdstilsynets gebyrbelagte tilsyn. Man ophæver loven om arbejdsmiljøafgiften. Man ændrer på kravene om arbejdspladsvurdering, eller man ville i hvert fald gerne gøre det. Det lykkedes dog ikke helt, fordi EU er en lille smule mere progressiv end beskæftigelsesministeren – det skal der nu ikke voldsomt meget til.

Man vil også begrænse Arbejdstilsynets beføjelser ved ikkeerhvervsmæssigt arbejde i private hjem, og man vil lempe arbejdsmiljølovens regler og bestemmelser om hviletid og fridøgn ved hjemmearbejde. Det bliver en ganske voldsom opgave for arbejdsmarkedets parter, men det er sørgeligt at se, at man i den grad afregulerer hele arbejdsmiljøområdet.

Derfor må vi sige, at vi står for, at forebyggelse skal have en positiv effekt på andre og store samfundsmæssige arbejdsopgaver. Vi ved, at der konstant er ca. 140.000 mennesker på sygedagpenge i dette land, og at arbejdsmiljøet spiller en voldsom rolle i den forbindelse. Vi ved, at der er store menneskelige omkostninger. Vi ved, at der er problemer med at skaffe kvalificeret arbejdskraft. Vi ved, at der er øget pres på de offentlige udgifter til hele social- og sundhedsområdet, og vi ved, at der er en stigende social ulighed i befolkningens sundhed.